

dialog omkring det her med branchen, og det har både landbruget og transportbranchen lagt op til nu.

Kl. 15.15

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg vidste godt det med, at der ikke skal være noget svar; det har jeg fundet ud af for mange år siden; det er faktisk meget sjældent, man får det, men af sådan rent høflighedsmæssige årsager plejer jeg altid at sørge for, at der er et lille spørgsmål.

Når den konservative ordfører, hr. Allan Niebuhr, siger, at erhvervet allerede er skræmt, så er det jeg må spørge: Hvad er det, de er skræmte over? Hvad er det egentlig, de er skræmte over? Er de skræmte over noget, hvor de på forhånd ved, at der vil de bryde reglerne? Er de skræmte over, at de på forhånd godt ved, at de ikke vil sørge for, at arealkravene er i orden? Er de skræmte over, at de godt ved på forhånd, at de ikke ønsker at have ventilation i deres køretøjer? Er de skræmte over, at de godt ved på forhånd, at de ikke ønsker at opfylde, at dyrene skal have drikkevand og foder? Er de skræmte over, at de ikke ønsker, at dyrene skal have hviletid? Er det det, erhvervet er skræmt over?

Hvis det er det, erhvervet er skræmt over – jeg kan forstå, at hr. Allan Niebuhr er i meget tæt kontakt med erhvervet, og vi har opfattet for lang tid siden, at det egentlig er det, det handler om – ville det så ikke være mest rigtigt, at man så simpelt hen holdt sig fra at transportere dyr?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det ordføreren for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

En kort bemærkning, ja. Jeg tror nok, at det emne, der i øjeblikket skaber allermest uro ude i erhvervet, ude i landbruget, netop er spørgsmålet om transportegnetheden, hvor man ikke har helt klare retningslinjer at gå efter, men hvor det er et skøn i hvert enkelt tilfælde og mange gange skøn vedrørende skader, man ikke kan se, før man i sidste ende har overstået transporten og dyrlægen konstaterer, at her er noget, der kunne påtales, når man kommer frem til slagterierne.

Jeg tror, det er sådan nogle skader, der i den grad skræmmer erhvervet i øjeblikket. Jeg tror ikke på, at hverken vognmand eller chauffør eller landmand fuldstændig tilsidesætter al mulig

sund fornuft, lige så snart en gris kommer på en lastbil. Jeg tror stadig væk, man har følelser for dyrene, men det kræver jo også, at man kan se, hvad det er, man har med at gøre, og hvordan dyrene har det, inden de kommer på. Det er jo ikke altid, de går med stok og krykker, inden de går om bord på lastbilen, det kan jo være, at skaden bliver synlig undervejs. Det er der, jeg hører at den store frygt er i øjeblikket, og det er netop, fordi der ikke er klare retningslinjer, men skøn i de enkelte tilfælde.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jeg havde egentlig bestemt, at jeg ikke ville spørge hr. Allan Niebuhr om noget, for vi havde jo hørt ministeren, som er fra samme parti, men jeg må indrømme, at efter at jeg nu har hørt hr. Allan Niebuhr, bliver jeg virkelig i tvivl om, hvad Det Konservative Folkeparti mener, og om det er det samme, som regeringen mener, for jeg synes, at hr. Allan Niebuhr i den grad kommer med argumenter, som gælder hele lovforslaget.

Når hr. Allan Niebuhr siger, at det er et problem, at man ikke tager særlige hensyn til de store, at man stiller dem lige med de små, må jeg spørge hr. Allan Niebuhr: Er det ikke sådan, at den arbejdsgruppe, som hr. Allan Niebuhrs minister og også Venstres ordfører har været meget inde på, faktisk anbefaler, at man ligestiller disse virksomheder?

Når hr. Allan Niebuhr taler om alle de problemer, der er i forbindelse med det her forslag, kan jeg ikke lade være med at spørge hr. Allan Niebuhr: Jamen er det sådan, at hvis ikke oppositionen havde presset på for at få det her igennem, så var det aldrig kommet, så havde man kørt videre med de systemer, man har nu? Kan vi regne med det?

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Nu vil jeg ikke være fræk, men jeg vil alligevel tillade mig at spørge hr. Ole Glahn, om hr. Ole Glahn har læst, hvad arbejdsgruppen skriver, for netop differentieringen i størrelser er et af de få områder, hvor der ikke ligger en enig udtalelse, men hvor der er forskellige opfattelser af, hvad der vil være rigtigt. Det står faktisk i arbejdsgruppens udspil, at her var man ikke enig om, hvorvidt det ville være godt at lave en differentieret ordning, og jeg har nævnt, at jeg i vores forhandlinger afstod fra, som jeg sagde før, at få